ते न युद्धान्निवर्त्तन्ते धर्म्मोपेता महाबलाः। श्रिया परमया युक्ता यतो धर्म्मस्ततो जयः। २९१५
तेनाबध्या रणे पार्थाः जययुक्ताश्च पार्थिव। तव पुत्त्रा दुरात्मानः पापेष्वभिरताः सदा।
निष्ठुरा हीनकर्म्माणस्तेन हीयन्ति संयुगे। सुबहूनि नृशंसानि पुत्त्रैस्तव जनेश्वर।
निकृतानीह पाण्डूनां नीचैरिव यथा नरैः। सर्व्वञ्च तदनादृत्य पुत्त्राणां तव किल्बिषं।
सापह्नवास्तथैवासन् पाण्डवाः पाण्डुपूर्व्वज। न चैतान् बहु मन्यन्ते पुत्त्रास्तव विशाम्पते।
तस्य पापस्य सततं क्रियमाणस्य कर्म्मणः। सम्प्राप्तन्तु महद्घोरं फलं किम्पाकसन्निभं। २९२०
तत्तद्भुङ्क्ष्व महाराज सपुत्त्रः ससुहृज्जनः। नावबुध्यसि यद्राजन् वार्य्यमाणः सुहृज्जनैः।
विदुरेणाथ भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना। तथा मया चाप्यसकृत् वार्य्यमाणो न बुध्यसे।
वाक्यं हितञ्च पथ्यञ्च मन्दः पथ्यमिवौषधं। पुत्त्राणां मतमास्थाय जितान् पश्यसि पाण्डवान्।
शृणु भूयो यथातत्त्वं यन्मां त्वमनुपृच्छसि। कारणं भरतश्रेष्ठ पाण्डवानां जयं प्रति।
तत्तेऽहं कथयिष्यामि यथाश्रुतमरिन्दम। दुर्य्योधनेन संपृष्ट एतमर्थं पितामहः। २९२५
दृष्ट्वा भ्रातॄन् रणे सर्व्वान् विजितान् सुमहारथान्। शोकसम्मूढहृदयो निशाकाले स्म कौरव।
पितामहं महाप्राज्ञं विनयेनोपगम्य ह। यदब्रवीत् सुतस्ते च तन्मे शृणु जनेश्वर।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ द्रोणश्च त्वञ्च शल्यश्च कृपो द्रौणिस्तथैव च। कृतवर्म्मा च हार्द्दिक्यः काम्बोजश्च सुदक्षिणः।
भूरिश्रवा विकर्णश्च भगदत्तश्च वीर्य्यवान्। महारथाः समाख्याताः कुलपुत्त्रास्तनुत्यजः।
त्रयाणामपि लोकानां पर्य्याप्ता इति मे मतिः। पाण्डवानां समस्ताश्च न तिष्ठन्ति पराक्रमे। २९३०
तत्र मे संशयो जातस्तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः। यं समाश्रित्य कौन्तेया जयन्त्यस्मान् पदे पदे।
॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन् वचो मह्यं यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव। बहुशश्च मयोक्तोऽसि न च मे तत्त्वया कृतं।
क्रियतां पाण्डवैः सार्द्धं शमो भरतसत्तम। एतत् क्षममहं मन्ये पृथिव्यास्तव वा विभो।
भुङ्क्ष्वेमां पृथिवीं राजन् भ्रातृभिः सहितः सुखी। सुहृदस्तर्पयन् सर्व्वान् नन्दयंश्चापि बान्धवान्।
न च मे क्रोशतस्तात श्रुतवानसि वै पुरा। तदिदं समनुप्राप्तं यत् पाण्डूनवमन्यसे। २९३५
यश्च हेतुरवध्येव तेषामक्लिष्टकर्म्मणां। तं शृणुष्व महाराज मत्तः कथयतः प्रभो।
नास्ति लोकेषु तद्भूतं भविता नो भविष्यति। यो जयेत् पाण्डवान् सर्व्वान् पालितान् शार्ङ्गधन्वना।
यत्तु मे कथितं तात मुनिभिर्भावितात्मभिः। पुराणगीतं धर्म्मज्ञ तच्छृणुष्व यथातथं।
पुरा किल सुराः सर्व्वे ऋषयश्च समागताः। पितामहमुपासेदुः पर्व्वते गन्धमादने।
तेषां मध्ये सुखासीनः प्रजापतिरपश्यत। विमानं प्रज्वलत्भासा स्थितं प्रवरमम्बरे। २९४०
ध्यानेनावेद्य तद्ब्रह्मा कृत्वा च नियतोऽञ्जलिं। नमश्चकार हृष्टात्मा पुरुषं परमेश्वरं।
ऋषयस्त्वथ देवाश्च दृष्ट्वाकाशे समुत्थितं। स्थिताः प्राञ्जलयः सर्व्वे पश्यन्तो महदद्भुतं।
यथावच्च तमभ्यर्च्य ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः। जगाद जगतः स्रष्टा परं परमधर्म्मवित्।
विश्वावसुर्व्विश्वमूर्त्तिर्विश्वेशो विश्वसेनो विश्वकर्म्मा वशी च। विश्वेश्वरो वासुदेवोऽसि तस्माद्योगात्मानं दैवतं त्वामुपैमि।